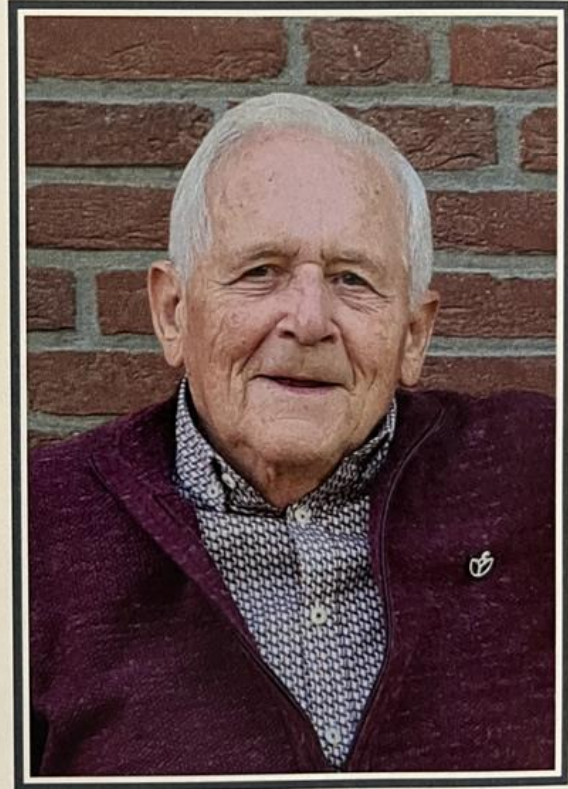

Adiee opa Wim
Tom Bas Anne

Doei opa ^{Wim}
Karel emmy
Floris rosa

In liefdevolle herinnering aan

Wim Creusen

* Epen, 8 juli 1940

† Epen, 25 mei 2024

Addy Creusen-Jacobs

We namen afscheid van Wim op vrijdag 31 mei 2024 in de parochiekerk St. Paulusbekering te Epen. Aansluitend hebben we hem te ruste gelegd op de r.-k. begraafplaats aldaar.

Fijn dat u samen met ons afscheid hebt genomen van Wim.

Addy, kinderen en kleinkinderen

De geswekendienst zal gehouden worden op zondag 7 juli 2024 om 11.00 uur in voornoemde kerk.

Wim was een trotse echte Epenaar, opgegroeid in een gezin van zes kinderen. Als kind hielp hij zijn vader, een vee- en uleeshandelaar, met het ulees rondbrengen en kende zo veel families in het dorp. Zijn jonge jeugd was onbezorgd en vol avontuur. Hij genoot van "koeëjonge-strieëken" samen met zijn jeugdurienden Jac, Mathieu en Leo.

Wim droeg veel bij aan het verenigingsleven in Epen. Al jong werd hij lid van harmonie Inter-Nos, waar hij meer dan 70 jaar actief bleef en zich vol overgave inzetten. Hij had een actieve voortrekkersrol bij verschillende verenigingen. Hij hechtte veel waarde aan de historie van de mensen, gebruiken en gebouwen van Epen, zodat deze bewaard blijven voor de toekomst. Hij was medeoprichter van de Heemkunde vereniging, waarvoor hij zich de laatste jaren intensief inzetten.

Met trots ontving Wim een koninklijke onderscheiding voor al zijn inzet.

Samen met Addy vestigden ze zich op de Eperheide, waar Wim met veel passie een "groöte kolf" onderhield. Hij was er trots op dat hij zonder spuitmiddelen, en op een natuurlijke manier kon telen. Dat had hij van zijn moeder geleerd. Zij had hem de waarde van de natuur en gezonde voeding meegegeven.

Reizen heeft Wim altijd graag gedaan. Hij sprak de Franse taal uitstekend en dat leverde vaak bewondering op tijdens de vele jaren die hij met zijn gezin naar Frankrijk op vakantie ging.

Zijn kleinkinderen waren zijn grootste trots en ureugde. Wim genoot van elke oppasmoment en de avonturen die ze samen beleefden, niks was te gek voor Wim. Hij was ook trots op zijn kinderen Maurice en Arlette, die zijn passie voor het ulees en zorg voor het milieu delen.

Wim leefde met toewijding, doorzettingsvermogen en positiviteit. Hij keek voldaan terug op een rijk en gevuld leven.

Wim, papa, opa, je blijft in onze herinnering. Rust zacht.